

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat er op zijn klacht van 10 februari 2008, tot het moment dat hij zich op 15 juli 2008 tot de Nationale ombudsman wendde, nog steeds niet is beslist door de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Bij brief van 27 augustus 2007 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps Flevoland. Hij klaagde erover dat zijn vrouw niet door de politie was gehoord in een strafzaak waar verzoeker verdachte was van het plegen van mishandeling.
2. Verzoeker wendde zich bij brief van 18 november 2007 tot de Nationale ombudsman, omdat verzoeker nog geen beslissing op zijn klacht had ontvangen. In reactie deelde de Nationale ombudsman aan verzoeker mee dat de wettelijke termijn voor klachtbehandeling nog niet verstreken was en dat de Nationale ombudsman om die reden geen onderzoek zou instellen.
3. In een telefoongesprek met een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman liet verzoeker op 14 januari 2008 weten dat hij inmiddels op 10 december 2007 door de rechter was veroordeeld wegens mishandeling, maar dat de politie nog steeds niet op zijn klacht van 27 augustus 2007 had gereageerd.
4. Naar aanleiding van het telefoongesprek met verzoeker op 14 januari 2008, nam een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman contact op met de heer F., contactambtenaar voor de Nationale ombudsman bij het regionale politiekorps Flevoland. F. liet weten dat hij zou uitzoeken wat de stand van zaken was, met betrekking tot verzoekers klacht.
5. Op 28 januari 2008 liet de heer F. per e-mailbericht aan de Nationale ombudsman weten dat de klachtencoördinator van het regionale politiekorps Flevoland op 1 februari 2008 een gesprek zou hebben met verzoeker over zijn klacht van 27 augustus 2007.
6. Op 8 februari 2008 stuurde de klachtencoördinator een brief aan verzoeker waarin hij weergaf wat er tijdens het gesprek van 1 februari 2008 besproken was. De klachtencoördinator schreef verder dat de politie de problemen van verzoeker serieus nam, maar dat de politie niet altijd de oplossing kon bieden die verzoeker graag had willen zien.
7. Verzoeker liet de Nationale ombudsman bij brief van 10 februari 2008 weten het niet eens te zijn met de wijze waarop zijn klacht was afgedaan door de klachtencoördinator. De klachtencoördinator ging in het geheel niet in op de klachten, aldus verzoeker.

8. Desgevraagd liet de heer F. aan de Nationale ombudsman weten dat de brief van de klachtencoördinator een bemiddelingsbrief was. Indien verzoeker het met deze wijze van klachtafdoening niet eens was, kon verzoeker zijn klacht voorleggen aan de korpsbeheerder. Dit stond echter niet vermeld in de brief van de klachtencoördinator.

9. Bij brief van 19 februari 2008 stuurde de Nationale ombudsman verzoekers klacht door naar de korpsbeheerder, met het verzoek deze klacht overeenkomstig titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht te behandelen.

10. Bij brief van 10 maart 2008 liet de klachtencoördinator aan verzoeker weten dat zijn klacht voor advies zou worden voorgelegd aan de klachtencommissie van het regionale politiekorps Flevoland.

11. Op 15 juli 2008 liet verzoeker aan de Nationale ombudsman weten nog steeds geen beslissing te hebben gehad op zijn klacht. Naar aanleiding van verzoekers brief nam een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman op 23 juli 2008 per e-mail contact op met de klachtencoördinator. De klachtencoördinator liet in reactie weten dat de klacht bij het secretariaat van de klachtencommissie lag, maar dat hij niet kon zeggen wanneer verzoekers klacht door de commissie behandeld kon worden, aangezien de secretaris van de klachtencommissie met vakantie was.

12.1. De korpsbeheerder reageerde op 24 september 2008 op het verslag van bevindingen dat de Nationale ombudsman hem op 29 augustus 2008 had toegezonden. Hij bracht de Nationale ombudsman onder de aandacht dat de klacht zoals deze nu door de Nationale ombudsman in behandeling was genomen niet eerder in het kader van de kenbaarheid aan hem was voorgelegd. Hij was de mening toegedaan dat indien hij in de gelegenheid was gesteld de klacht in eerste instantie zelf in behandeling te kunnen nemen, hij (op een informele wijze) tegemoet had kunnen komen aan verzoekers klacht over de lange duur van de klachtbehandeling. Zeker nu verzoeker door de klachtencommissie was uitgenodigd voor de hoorzitting van 11 september 2008, waarna de klachtencommissie hem spoedig zou adviseren over verzoekers eerder kenbaar gemaakte klacht.

Voorts lichtte de korpsbeheerder toe dat de klachtencoördinator op 1 februari 2008 een bemiddelingsgesprek had gevoerd met verzoekers. In dit gesprek was vooral gesproken over de gedragingen van de burens en in mindere mate over de grieven van verzoeker over het strafrechtelijk onderzoek en het al dan niet horen van de echtgenote van verzoeker. Tijdens dit gesprek heeft de klachtencoördinator aangegeven dat indien verzoeker na het ongeveer twee uur durende gesprek niet tevreden zou zijn en de bemiddeling dus niet geslaagd was, hij de klacht formeel door de korpsbeheerder zou kunnen laten behandelen. Dat verzoeker zich vervolgens tot de Nationale ombudsman heeft gewend, in plaats van bij de klachtencoördinator opheldering te krijgen, is een keuze die verzoeker zelf heeft gemaakt, aldus de korpsbeheerder.

12.2. Vervolgens ging de korpsbeheerder in op de klachtbehandeling. Hij schreef dat hij verzoekers klachtbrief van 19 februari 2008 op 21 februari 2008 had ontvangen, nadat de Nationale ombudsman deze ter behandeling aan hem had doorgezonden. Op 10 maart 2008 verzocht de klachtencoördinator de districtschef te reageren op de klacht. Dit verzoek werd gedaan om nader onderzoek te doen naar de klacht ten behoeve van de behandeling door de klachtencommissie. Op 13 juni 2008 rapporteerde de districtschef aan de korpschef. Daarna heeft de korpschef zijn zienswijze kenbaar gemaakt op 23 juni 2008. Deze zienswijze en de overige stukken zijn vervolgens betrokken bij de behandeling van de klacht bij de klachtencommissie op 11 september 2008. De korpsbeheerder merkte hierbij nog op dat de klachtencoördinator een medewerker van de Nationale ombudsman tussen 4 en 8 augustus 2008 had geïnformeerd over de zittingsdatum.

Het geheel overziend kwam de korpsbeheerder tot het oordeel dat er gedurende het hele proces vooral veel vertraging is opgelopen bij het onderzoek naar de klacht in het district. Hierdoor is pas op 23 juni 2008 de zienswijze van de korpschef zichtbaar geworden, aldus de korpsbeheerder. De eerstvolgende zittingsdatum van de klachtencommissie was, ook gelet op de zomervakantie, pas op 11 september 2008. De korpsbeheerder kwam tot de conclusie dat de klacht gegrond is.

II. Beoordeling

13. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste brengt met zich mee dat de korpsbeheerder klachten afhandelt binnen de daartoe gestelde wettelijke termijnen. In verband hiermee bepalen de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Politiewet 1993 dat de korpsbeheerder de klacht uiterlijk binnen achttien weken na ontvangst van het klaagschrift afhandelt (zie Achtergrond, onder 1. en 2.).

14. Verzoeker heeft op 27 augustus 2007 zijn klacht aan de politie voorgelegd. Op 1 februari 2008 heeft in het kader van artikel 9:5 Awb (zie Achtergrond, onder 1.) een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden. Verzoeker vond dit gesprek niet bevredigend en wendde zich tot de Nationale ombudsman die de klacht op 19 februari 2008 doorstuurde naar de korpsbeheerder. Op 13 juni 2008 rapporteerde de districtschef aan de korpschef en deze stuurde zijn bevindingen op 23 juni 2008 door naar de klachtencommissie van het regionale politiekorps Flevoland. Vervolgens duurde het nog tot 11 september 2008 voordat de klacht door de klachtencommissie werd behandeld.

Verzoeker wacht al bijna een jaar op een beslissing op zijn klacht. Dit acht de Nationale ombudsman onaanvaardbaar lang. Weliswaar heeft de strafrechter verzoeker op 10 december 2007 veroordeeld wegens mishandeling en kon dit een reden zijn voor de korpsbeheerder om verzoekers klacht om die reden (tijdelijk) buiten behandeling te laten, dit is echter op geen enkele wijze aan verzoeker of de Nationale ombudsman gecommuniceerd. De Nationale ombudsman acht het daarom aannemelijk dat verzoekers

klacht niet op die grond buiten behandeling is gesteld. Al zou verzoekers klacht echter tot de uitspraak van de strafrechter buiten behandeling zijn gelaten, dan nog heeft de korpsbeheerder ruimschoots de wettelijke termijn voor klachtbehandeling geschonden. Nu er na bijna een jaar nog steeds geen beslissing is genomen op verzoekers klacht, is er gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

15. Overigens wil de Nationale ombudsman nog het volgende opmerken. Door de politie is aangegeven dat de brief aan verzoeker van 8 februari 2008 aangemerkt diende te worden als een 'bemiddelingsbrief'. Hiermee heeft de politie invulling willen geven aan hetgeen is opgenomen in artikel 9:5 Awb (zie Achtergrond, onder 1.). In deze brief is niet opgenomen dat verzoeker zich tot de korpsbeheerder kon wenden om een formele beslissing op zijn klacht te krijgen. De korpsbeheerder geeft aan dat dit tijdens het gesprek wel ter sprake is gebracht. Dit doet echter niet af aan de wenselijkheid om dit wel in de brief te vermelden. Immers, zo kan een burger op een later moment teruglezen welke stappen hij kan zetten indien hij (achteraf) ontevreden blijkt te zijn over de informele klachtafhandeling. Dit is ook in overeenstemming met het beginsel van fair play. De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat de korpsbeheerder erop zal toezien dat in de toekomst deze passage wordt opgenomen in dergelijke brieven.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Flevoland, is gegrond wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid.

Onderzoek

Op 17 juli 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Almere, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Flevoland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brief van verzoeker van 19 november 2007 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Brief van verzoeker van 17 januari 2008 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Telefoonnotities van 14, 21, 24, 28 en 31 januari 2008 van telefoongesprekken van een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman.

E-mailbericht van 28 januari 2008 van de heer F., contactambtenaar van het regionale politiekorps Flevoland voor de Nationale ombudsman.

Brief van verzoeker van 10 februari 2008 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Brief van verzoeker van 15 juli 2008 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Reactie van de korpsbeheerder van 24 september 2008 op het verslag van bevindingen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:5

"Zodra het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen, vervalt de verplichting tot het verder toepassen van dit hoofdstuk."

Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.1.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft."

2. Politiewet 1993

Artikel 66

"In afwijking van artikel 9:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt de klacht afgehandeld binnen tien weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 61, tweede lid, onder a, is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift."